

HRVATSKI SABOR

1410

Na temelju članka 81. Ustava Republike Hrvatske i članka 159. i 162. Poslovnika Hrvatskoga sabora, Hrvatski sabor na sjednici 19. lipnja 2015. donio je

JEDINSTVENA METODOLOŠKO-NOMOTEHNIČKA PRAVILA ZA IZRADU AKATA KOJE DONOSI HRVATSKI SABOR

DIO PRVI UVODNE ODREDBE

Predmet uređenja i obuhvat primjene u odnosu prema subjektima

Članak 1.

(1) Ovim Jedinostvenim metodološko-nomotehničkim pravilima za izradu akata koje donosi Hrvatski sabor (u daljnjem tekstu: Pravila) uređuju se pravno-metodološka načela i jedinstvena tehnika koja se primjenjuje pri izradi akata koje donosi Hrvatski sabor, a u prvom redu zakona i drugih propisa, (u daljnjem tekstu: propisa) njihova struktura i sistematika, te stil i način pisanja.

(2) Pravila primjenjuju nositelji normativnih poslova i ovlašteni predlagatelji propisa.

(3) Pravila se daju u obliku koji je najprimjereniji za pisanje zakona i na odgovarajući način se primjenjuju na sve druge propise.

Primjena u odnosu prema objektima

Članak 2.

(1) U smislu ovih Pravila pod propisom smatraju se:

- a) Ustav
- b) ustavni zakon
- c) zakonik
- d) zakon
- e) poslovnik
- f) uredba

- g) pravilnik
- h) naputak
- i) preporuka
- j) naredba
- k) odluka i
- l) drugi opći akti.

(2) Ova Pravila mogu se primjenjivati na strategije, planove, programe, rezolucije i deklaracije.

(3) Ova Pravila mogu se primjenjivati i u postupku izrade propisa nadležnih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

DIO DRUGI JEDINSTVENA TEHNIKA IZRADE PROPISA

POGLAVLJE I. SADRŽAJ PROPISA

Struktura propisa

Članak 3.

(1) Propis ima sljedeću strukturu:

- a) uvodni dio
- b) glavni dio i
- c) završni dio.

(2) Ako pravna narav, odnosno sadržaj to zahtijeva, propis može imati priloge i dodatke (anekse) koji čine njegov sastavni dio, te se donose, mijenjaju, dopunjuju i objavljuju po istom postupku i na način kao i sam propis.

ODJELJAK A SADRŽAJ UVODNOG DIJELA PROPISA

Uvodne odredbe

Članak 4.

(1) Uvodni dio propisa sadržava:

- a) preambulu
- b) naziv propisa i
- c) obuhvat sadržaja.

(2) Uvodni dio propisa osim navedenoga u stavku 1. ovoga članka može sadržavati i pojedine pojmove kojima se daje određena definicija koje oni imaju samo u smislu toga propisa.

Preambula

Članak 5.

(1) Preambula je dio propisa koji se nalazi na početku propisa, a sadržava naznaku pravne osnove za donošenje propisa, odnosno odredbe višeg propisa iz kojih proizlazi ovlaštenje za njegovo donošenje.

(2) Osim podataka iz stavka 1. ovoga članka, preambula obvezno sadržava naziv tijela, odnosno ovlaštene osobe koja donosi propis, s navođenjem sjednice i datuma donošenja.

(3) Kada je tijelo, odnosno ovlaštena osoba za donošenje propisa dužna prethodno dobiti mišljenje ili suglasnost nekoga drugog tijela, preambula nužno sadržava i naziv tijela koje je dalo mišljenje, odnosno suglasnost za donošenje toga propisa, pri čemu nije dopustivo utvrđivati da dva tijela zajedno donose jedan propis.

(4) U preambuli se ne koriste kratice ni skraćeni nazivi tijela, osoba ili propisa.

(5) Odredbe ovoga članka ne odnose se u cijelosti na Ustav i ustavne zakone te zakone.

Naziv propisa

Članak 6.

(1) Naziv je dio propisa koji se stavlja iza preambule i treba biti kratak te sažeto izražavati vrstu propisa i predmet uređenja kojim se identificira sadržaj njegova uređivanja.

(2) Naziv propisa piše se bez kratica i bez znakova interpunkcije.

(3) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, kada sadržaj obuhvaća više područja, u naziv propisa unosi se sažeti naziv onog sadržaja koji je za taj propis najznačajniji.

Predmet propisa

Članak 7.

(1) Predmet propisa izražava se sažeto i kratko u članku 1. uvodnih odredaba.

(2) Nije prihvatljivo i nepotrebno je u sadržaju članka 1. propisa taksativno nabrajati svaki dio propisa, odnosno sva pojedina pitanja koja se uređuju propisom, nego je nužno izraziti bit i uputiti na osnovni predmet odnosno sadržaj propisa.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka odnose se na cjelovit propis, a o članku 1. propisa o njegovim izmjenama i dopunama, odnosno izmjenama ili dopunama pravilo je utvrđeno u posebnom poglavlju ovih Pravila.

Usklađivanje propisa s pravnim poretom Europske unije

Članak 8.

Kada se određuje da se neka direktiva, odnosno drugi obvezujući pravni akt Europske unije nekim propisom preuzima u hrvatsko zakonodavstvo, to se navodi u članku 2. propisa uz obvezu da se točno navede koje se direktive, odnosno akti prenose, odnosno koji njihovi dijelovi.

Odnos propisa prema drugim propisima

Članak 9.

(1) Odnos propisa prema drugim propisima u okviru jedinstvenog pravnog sustava u uvodnim odredbama utvrđuje se u slučaju:

- a) podredne primjene drugog propisa
- b) odgovarajuće primjene drugog propisa
- c) specifične materije na koju se primjenjuje drugi propis ili
- d) izuzimanja određenih pitanja od primjene ovoga ili drugoga propisa.

(2) U slučajevima iz odredbi stavka 1. točaka c) i d) ovoga članka za pojedine slučajeve može se primjena drugog propisa utvrditi u glavnom (središnjem) dijelu propisa.

Skraćivanje naziva i pojmovnih sklopova

Članak 10.

(1) Skraćivanje naziva ili pojmovnih sklopova može se koristiti radi jedinstvenog i sažetog izražavanja, te kada se isti naziv ili pojmovni sklop u tekstu propisa ponavlja više puta.

(2) Skraćivanje se obavlja na mjestu na kojemu se prvi put navodi naziv ili pojmovni sklop koji se namjerava skratiti.

(3) Dva ili više skraćivanja u jednoj odredbi treba izbjegavati.

(4) Skraćivanje utvrđeno u jednom propisu ne može se koristiti u drugom, višem ili nižem propisu.

Ciljevi i načela propisa

Članak 11.

- (1) U uvodnom dijelu propisa mogu se utvrditi ciljevi, svrha i načela kojima se izražavaju osnovne vrednote i pravila u određenom području društvenih odnosa koji se propisom uređuju, a od važnosti su za cjelinu propisa i osnova za interpretaciju.
- (2) Ako uvodni dio propisa sadržava određenja iz stavka 1. ovoga članka i članka 8. ovih Pravila, tada se uvodni dio treba nazvati osnovnim odredbama.
- (3) U zakonodavstvu Republike Hrvatske iznimno se utvrđuju ciljevi i načela određenog propisa.

Objašnjenje (definiranje) pojmova

Članak 12.

- (1) Objasnjavanje (definiranje) pojmova potrebno je ako postoje dvojbe o značenju, ako su stručni ili dvosmisleni, odnosno ako se koriste u užem ili širem smislu od uobičajenog.
- (2) Pojam (izraz) koji je objašnjen (definiran), mora se koristiti kroz cijeli tekst propisa, a ako je pojam već definiran u drugom propisu s istim značenjem, definiciju treba preuzeti ili se pozvati na taj propis.
- (3) Svi pojmovi koji se objašnjavaju (definiiraju) navode se u jednom članku na kraju uvodnih, odnosno osnovnih odredaba, a svaki pojam označava se posebnom točkom sa zagradom i piše se malim početnim slovom, osim u slučaju kada se radi o osobnoj imenici.
- (4) Iznimno od pravila iz ovoga članka, nije potrebno objašnjavati institute, nazivlja i pojmove koji predstavljaju pravne standarde, primjerice: vlasnik, tužba, sud i sl., jer se podrazumijevaju u značenju u kojem su dani u pravnom sustavu, odnosno u općim propisima koji se odnose na određeno pravno područje.

Pisanje rodnih pojmova

Članak 13.

- (1) Propisi se moraju pisati rodno osjetljivim jezikom, tako da se koristi rodno neutralni oblik primjerice: podnositelj tužbe, umjesto da se navodi podnositelj muškarac ili žena, podnositelj/ica, odnosno podnositelj ili podnositeljica.
- (2) Radi jasnoće, manjeg opterećenja i izbjegavanja nepotrebne duljine teksta propisa, posebnom odredbom u članku kojim se daju objašnjenja, odnosno definicije pojmova ili u posebnom članku iza toga dat će se određenje korištenja pojmova s rodnim značenjem.
- (3) Odredba kojom se uređuje sadržaj iz stavka 2. ovoga članka može glasiti: »Izrazi koji se koriste u ovome propisu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.«

ODJELJAK B
SADRŽAJ GLAVNOG DIJELA PROPISA

Glavni dio propisa

Članak 14.

(1) Glavni dio propisa sadržava odredbe kojima se reguliraju odnosi koji su predmet uređivanja.

(2) Odredbama ovoga dijela propisa uređuje se najveći dio materije koja se raspoređuje u odgovarajuću cjelinu prema predmetu reguliranja, odnosno prema naravi propisa i prirodni pitanja.

(3) Raspoređivanje iz stavka 2. ovoga članka u pravilu se obavlja redosljedom na:

- materijalno-pravne odredbe (prava i obveze, zabrane, nadležnosti odnosno ovlaštenja, međusobni odnosi među subjektima prava i subjektima obveza)
- postupovne odredbe (način i postupak ostvarivanja prava i izvršavanja obveza)
- organizacijske odredbe (osnivanja odgovarajućih tijela i njihove nadležnosti odnosno ovlasti)
- odredbe o nadzoru (zakonitosti, upravnom nadzoru, inspekcijskom nadzoru i specifična inspekcijska ovlaštenja koja nisu uređena zakonom kojim se uređuje inspekcijski nadzor) i
- druge odredbe od značaja i u ovisnosti o naravi odnosa koji se uređuju.

Sadržaj glavnog dijela propisa

Članak 15.

Glavni dio propisa prema određenju iz članka 14. stavka 3. ovih Pravila može sadržavati:

1. prava i obveze
2. ovlaštenja i nadležnosti i
3. kaznene, odnosno prekršajne odredbe.

Prava i obveze

Članak 16.

(1) Subjekti, glavni odnosi i njihov međusobni odnos navode se na početku glavnog dijela.

(2) Odredbe moraju biti jasne i nedvosmislene, a moraju se nalaziti ispred odredaba postupovne naravi.

Ovlaštenja i nadležnosti

Članak 17.

(1) Uređivanje ovlaštenja i nadležnosti za donošenje propisa niže pravne snage, u pravilu podzakonskog akta, podrazumijeva određivanje užeg sadržaja pitanja koja tim podzakonskim aktom treba propisati, a može biti:

a) tehničke naravi, primjerice: normativi i standardi, i sl.

b) organizacijske naravi, primjerice: sadržaj obrazaca, sadržaj određenog akta i sl. i

c) postupovne naravi, primjerice: postupak i načini vođenja evidencije, upisnika i sl.

(2) Ovlaštenje za donošenje propisa niže pravne snage, podzakonskog akta u pravilu se utvrđuje kao zaseban, zadnji stavak u članku.

(3) Ako je u više članaka jednog poglavlja ili odjeljka potrebno utvrditi ovlaštenja, ona se mogu urediti utvrđivanjem posebnog članka s točnim pozivanjem na članke u kojima je uređen odnosni sadržaj.

(4) Nije dopušteno utvrditi ovlaštenje prema kojemu bi se nižim, podzakonskim aktom propisivali uvjeti pod kojima se ostvaruju prava ili izvršavaju obveze ili uvjeti za obavljanje određene djelatnosti jer to može biti samo sadržaj zakona.

(5) Davanje ovlaštenja nije dopušteno utvrđivati u prijelaznim i završnim odredbama propisa, nego samo rok ili rokove u kojima se ti propisi trebaju donijeti.

Kaznene odnosno prekršajne odredbe

Članak 18.

(1) Prilikom utvrđivanja kaznenih odredaba valja posebno voditi brigu o tome da se kaznena djela i kaznene sankcije propisuju kaznenim zakonom, a samo iznimno drugim zakonom, a prigodom utvrđivanja prekršajnih radnji i prekršajnih sankcija treba poštivati opći propis kojim se uređuju prekršaji.

(2) U kaznenim odredbama na jasan način treba razgraničiti kaznena djela od prekršajnih radnji, te nedvojbeno odrediti subjekt odgovornosti, a posebno precizno odrediti biće kaznenog djela i radnje koje čine prekršaj.

(3) Propis ne mora sadržavati kaznene, odnosno prekršajne odredbe, ali ako se njime uređuju obvezujući odnosi, odnosno utvrđuju naređujuće ili zabranjujuće odredbe, kaznene odnosno prekršajne odredbe su obvezne, kako bi se otklonila, odnosno smanjila dvojba o posljedicama kršenja pojedine takve odredbe propisa.

(4) Kaznene, odnosno prekršajne odredbe mogu se sistematizirati u jednom ili više članaka, i to tako da se najprije utvrde kaznene sankcije, a da se prekršaji za koje su propisane strože sankcije sistematiziraju prije onih za koje su propisane blaže sankcije, a redosljedom članaka glavnog dijela propisa na koje se prekršaj odnosi.

(5) Kada su subjekti odgovornosti pravne i fizičke osobe, pravilo je da se odredbe o kaznenoj, odnosno prekršajnoj odgovornosti pravnih osoba sistematiziraju prije odredaba o odgovornosti fizičkih osoba.

(6) Kada kaznena, odnosno prekršajna odgovornost pravne osobe obuhvaća kaznenu, odnosno prekršajnu odgovornost odgovorne osobe u toj pravnoj osobi, odredbe o kaznenoj, odnosno prekršajnoj odgovornosti odgovorne osobe te vrsta i visina kazne sistematiziraju se na kraju članka u kojem je utvrđena kaznena, odnosno prekršajna odgovornost i kazna za pravnu osobu.

ODJELJAK C SADRŽAJ PRIJELAZNOG I ZAVRŠNOG DIJELA PROPISA

Završni dio propisa

Članak 19.

(1) Završni dio propisa u pravilu sadržava:

a) prijelazne odredbe i

b) završne odredbe.

(2) Kada se radi o propisu čije se odredbe dijele na dijelove, glave, odjeljke, poglavlja i dr., tada i završni dio treba biti zasebna cjelina, kao prijelazne i završne odredbe ili samo završne odredbe ako nema prijelaznih odredaba.

Prijelazne odredbe

Članak 20.

(1) Prijelaznim odredbama se u pravilu uspostavlja odnos između novoga propisa i propisa koji se stavlja izvan snage njegovim stupanjem na snagu, i to glede njegova djelovanja na slučajeve, situacije i odnose koji su nastali za vrijeme dok je bio na snazi prijašnji propis.

(2) Kada se novim propisom na drukčiji način uređuju materijalnopравни odnosi i postupak za ostvarivanje pojedinih prava, odnosno izvršavanja obveza, prijelaznim odredbama treba utvrditi po kojem će se propisu dovršiti postupak koji je pokrenut prema odredbama prijašnjeg propisa, a nije dovršen do dana stupanja na snagu novoga propisa.

(3) Kada je odredbama glavnog dijela utvrđeno ovlaštenje za donošenje podzakonskog propisa tada u prijelaznim odredbama treba propisati rok u kojem će se taj propis donijeti, pri čemu treba utvrditi daljnju primjenu propisa koji su doneseni na temelju propisa koji se stavljaju izvan snage, kako ne bi došlo do pravne praznine.

(4) Kada se odredbama glavnog dijela novoga propisa utvrđuju novi uvjeti za obavljanje određene djelatnosti, odnosno poslova, nužno je u prijelaznim odredbama utvrditi rok u kojem postojeći subjekti moraju ispuniti nove uvjete, odnosno uskladiti svoje poslovanje, a pri tome treba voditi brigu i o propisanom roku za donošenje podzakonskih propisa ako se pojedina od tih pitanja uređuju podzakonskim propisom.

(5) Kada se novim propisom osniva novo tijelo ili određena pravna osoba, odnosno propisuje obveza osnivanja određenog tijela ili određene pravne osobe u prijelaznim odredbama, utvrđuje se rok za:

a) osnivanje tijela, odnosno pravne osobe

b) preuzimanje poslova i zadaća i

c) donošenje akata nužnih za početak rada i poslovanja, ako propisom, nije predviđeno da će se neka od tih pitanja urediti osnivačkim aktom.

(6) Kada se novim propisom u određenom području predviđa osnivanje drugog tijela ili druge pravne osobe umjesto postojeće, u prijelaznim odredbama utvrđuje se:

a) rok za osnivanje novoga tijela ili pravne osobe

b) obveza i rok za preuzimanje prava, obveza, imovine, zaposlenika, dokumentacije, započelih predmeta, pismohrane i dr.

c) prestanak tijela, odnosno pravne osobe koji su bili nositelji prava i obveza u sustavu koji prestaje važiti

d) rok za zaključivanje rada, odnosno poslovanja, donošenja završnih računa, utvrđivanje bilance stanja i dr. i

e) rok za donošenje temeljnih akata od strane novih subjekata i primjenu akata koji su do tada bili na snazi.

(7) Kada se u glavnom dijelu novoga propisa uređuju pitanja novih dozvola, odobrenja, licencija i dr., s određenim rokom do kojeg vrijede, koje su dane u skladu s propisom koji se stavlja izvan snage ili se mijenja, tada se u prijelaznim odredbama uređuje njihov pravni položaj, odnosno pitanje da ti akti važe do isteka roka na koji su dani ili prestaju važiti, kao i uvjeti za njihovo produljenje ili davanje, odnosno dobivanje novih.

Završne odredbe

Članak 21.

(1) Završnim odredbama uređuje se:

a) prestanak važenja prijašnjeg propisa ili više propisa ili pojedinih odredaba kojima se uređivala materija koja je predmet propisa koji se donosi

b) stavljanje izvan snage podzakonskih propisa ako je to potrebno

c) dan ili datum stupanja na snagu i

d) objava u službenom glasilu.

(2) U slučajevima iz stavka 1. točaka a) i b) ovoga članka radi osobite važnosti za pravnu sigurnost nužno je točno navesti propis, odnosno oznaku pojedinih odredaba koje se stavljaju izvan snage, uz precizno navođenje broja službenog glasila u kojem su objavljeni.

(3) Kada se stavljanje izvan snage odnosi na više propisa, oni se navode prema njihovoj pravnoj snazi, odnosno tako što se propisi više pravne snage navode ispred propisa niže pravne snage.

(4) Kada se stavljanje izvan snage odnosi na više propisa iste pravne snage, oni se navode prema vremenu njihova donošenja, i to prvo ranije doneseni, a zatim kasnije doneseni.

(5) Određenje prema kojemu se stavljaju izvan snage svi propisi, odnosno one odredbe propisa koje su u suprotnosti s propisom koji se donosi i to radi toga što bi se otežala primjena propisa i ugrozila pravna sigurnost, nije prihvatljivo, budući da je prepušteno da svatko u primjeni sam utvrđuje što je, a što nije u suprotnosti s novim propisom.

(6) Osim obveze objave u »Narodnim novinama« prije stupanja na snagu zakona i samo stupanje na snagu propisano je Ustavom Republike Hrvatske tako da oni stupaju na snagu najranije osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama« ili točno određenog datuma ili nakon određenog roka nakon toga.

(7) Iznimno od odredbe stavka 6. ovoga članka, samo zbog osobito opravdanih razloga stupanje na snagu samo zakonom može biti drugačije određeno, tako da određeni zakon stupa na snagu prvoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

(8) Kada je to nužno, pojedine odredbe mogu stupiti na snagu nakon dana utvrđenog prema stavku 6. i 7. ovoga članka, ali u tom slučaju njihovo stupanje na snagu mora izrijekom biti utvrđeno, i to određenjem datuma ili nastupa određenog događaja.

(9) U pravnom sustavu Republike Hrvatske poštuje se pravilo prema kojemu je dan stupanja na snagu propisa istodobno i dan početka njegove primjene, a to se odnosi i na slučaj utvrđen u stavku 8. ovoga članka.

(10) Odredba o stupanju na snagu propisa sistematizirana je na kraju propisa i iza nje se više ništa ne propisuje.

Povratno djelovanje

Članak 22.

(1) Osim ustavnog načela zabrane povratnog (retroaktivnog) djelovanja zakona radi osiguranja pravne sigurnosti, postoji ustavna iznimka prema kojoj samo pojedine odredbe zakona mogu imati povratno (retroaktivno) djelovanje.

(2) Utvrđivanje povratnog (retroaktivnog) djelovanja pojedinih odredaba zakona svodi se na iznimne slučajeve kada za to postoje osobito opravdani razlozi, odnosno kada se time ostvaruju ciljevi koji u konkretnom slučaju imaju veće društveno značenje od pravne sigurnosti u tom području.

(3) Kada u zakonu nisu posebno označene završne odredbe, povratno (retroaktivno) djelovanje pojedine odredbe može se utvrditi i samostalnom odredbom čije se povratno (retroaktivno) djelovanje utvrđuje.

POGLAVLJE II. OBLIK PROPISA

ODJELJAK A UNUTARNJA PODJELA PROPISA

Oblici unutarnje podjele

Članak 23.

(1) Unutarnja podjela propisa ovisi o opsegu, sadržaju i složenosti odnosa koji se uređuju, te se oblikuje u skupine, cjeline koje su međusobno usklađene, odgovarajuće i logički povezane radi lakšeg snalaženja, razumijevanja i razvidnosti cjelokupne materije koja se njime uređuje.

(2) Unutarnja podjela može sadržavati:

a) dio

b) glavu

c) poglavlje i

d) odjeljak.

(3) Bez obzira na cjeline svi propisi moraju sadržavati članke i to najmanje dva članka.

Dio

Članak 24.

(1) Dio obuhvaća određenu cjelinu propisa i najviša je klasifikacijska jedinica propisa, a propis može biti podijeljen na najmanje dva dijela.

(2) Dio se označuje rednim brojem, prema redoslijedu, koji se piše velikim tiskanim slovima kao što je DIO PRVI ovih Pravila.

(3) Dio može imati naziv, a ako se daje naziv, onda naziv moraju imati svi dijelovi propisa.

(4) Naziv dijela propisa piše se ispod njegove oznake, i to velikim tiskanim slovima.

Glava

Članak 25.

(1) Glava kao dio dijela propisa je uže područje unutar dijela, a dio mora imati najmanje dvije glave.

(2) Podjela dijela na glave nije nužna ako propis nije toliko opsežan da iziskuje takvu podjelu.

(3) GLAVA se piše velikim tiskanim slovima i označuje rimskim brojkama, a može imati naziv koji se piše ispod njezine oznake velikim tiskanim slovima.

Poglavlje

Članak 26.

(1) Svaki dio ili glava mogu biti podijeljeni u pravilu na najmanje dva poglavlja koji obuhvaćaju manju zavisnu (funkcionalnu) ili smislenu cjelinu.

(2) Poglavlje se piše velikim tiskanim slovima i označuje rimskim brojkama iza riječi POGLAVLJE, a naziv poglavlja piše se velikim tiskanim slovima, mora biti kratak i odgovarati njegovu sadržaju.

(3) Poglavlje ne mora imati naziv, ali ako ga ima, tada ga trebaju imati sva poglavlja.

Odjeljak

Članak 27.

(1) Poglavlje može imati više, a najmanje dva odjeljka.

(2) Odredbama članka odjeljka se uređuje najmanja samostalna cjelina propisa.

(3) ODJELJAK se piše velikim tiskanim slovima i označuje arapskim brojkama ili slovima.

ODJELJAK B OBLIK (FORMALNA) STRUKTURA PROPISA

Oblik (forma)

Članak 28.

(1) Ovisno o opsegu, sadržaju i složenosti odnosa koji se uređuju, materija propisa se dijeli na cjeline o kojima su pravila utvrđena u skladu s ovim Pravilima.

(2) Bez obzira na cjeline na koje se dijeli materija propisa, svi propisi moraju sadržavati članke.

(3) Propis mora sadržavati najmanje dva članka.

(4) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, propis ne mora biti podijeljen na dijelove, glave, poglavlja i odjeljke, a ni članci ne moraju imati nazive ako propis ima oko dvadeset članaka.

Članak

Članak 29.

- (1) Članak sadržava jedno ili više određenja koja tvore jednu logičnu cjelinu.
- (2) Članak uređuje sve dijelove (elemente) ili osobine (aspekte) jednog odnosa, odnosno pitanja, kao što su pravila, iznimke i ovlaštenja.
- (3) U skladu sa stavkom 2. ovoga članka, u oblikovanju se izbjegava uređivanje više različitih odnosa, odnosno pitanja, kao i prevelike članke.
- (4) Članak se označuje riječju »Članak« s odgovarajućim arapskim brojem, redosljedom, poslije kojega se stavlja točka.
- (5) Članak može imati naziv koji je kratak i upućuje na sadržaj članka.
- (6) Naziv članka se stavlja iznad njegove brojčane oznake.

Dijelovi članka

Članak 30.

- (1) Članak se dijeli na:
 - a) stavke
 - b) stavak na podstavke ili točke
 - c) podstavak na točke
 - d) točke na podtočke.
- (2) Članak ima najmanje jedan stavak, a može ih imati i više.
- (3) Najpreglednije i najpogodnije za razumijevanje odnosa koji se regulira člankom jest kada se članak sastoji od tri do četiri stavka.
- (4) Kada članak ima samo jedan stavak, on se brojčano ne označuje, ali ako ima više stavaka, tada se svaki stavak označuje arapskom brojkom s otvorenom zagradom ispred i zatvorenom zagradom iza broja.
- (5) Odredba članka ili stavka uvijek završava točkom kao pravopisnim znakom.
- (6) Odredba članka, stavka, podstavka, točke ili podtočke sastoji se od jedne rečenice.
- (7) Iznimno od odredbe stavka 6. ovoga članka, samo kada uvjet razumljivosti to zahtijeva, odredba može imati dvije ili više rečenica.

Stavak

Članak 31.

- (1) Svaka rečenica u jednom članku je u pravilu novi stavak koji počinje novim redom.
- (2) Sadržaj odredaba stavaka u jednom članku mora biti međusobno logički povezan.
- (3) Kada povezanost sadržaja dva ili više stavaka iziskuje ponavljanje teksta jednog stavka u drugom stavku, ponavljanje se izbjegava tako da se poziva na odgovarajući stavak, u kojem slučaju se naznačuje redni broj odgovarajućeg toga stavka bez zagrada.

Podstavak

Članak 32.

- (1) Stavak u članku može se dijeliti na podstavke ili točke, i to najmanje dva podstavka ili najmanje dvije točke.
- (2) Podstavak se označuje crticom, a kada je potrebno propisati više uvjeta, razloga ili različitih situacija o kojima ovisi nastavak ili prestanak prava, obveza ili pravnog odnosa, radi konciznosti odredbe, iza uvodne rečenice te uvjete, razloge ili situacije treba rasporediti u podstavke.
- (3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka ako se uvjeti i razlozi odnosno situacije propisuju kumulativno, na kraju predzadnjeg podstavka stavlja se sastavni veznik »i«, a ako se radi o inačici odnosno alternativnom pobrojavanju na kraju pretposljednog podstavka stavlja se rastavni veznik »ili«.

Točka

Članak 33.

- (1) Točka može biti dio stavka ili dio podstavka, a mora ih biti najmanje dvije.
- (2) Točka se označuje arapskim brojem sa točkom iza njega ili malim slovom abecede bez točke ispred teksta odredbe, a iza slova stavlja se zatvorena zagrada.
- (3) Na točke iz ovoga članka primjenjuje se pravilo iz članka 31. stavka 3. i članka 32. stavka 3. ovih Pravila.

Podtočka

Članak 34.

- (1) Kada se jednom točkom uređuje više situacija, uvjeta ili razloga, a najmanje dva, ti dijelovi točke su podtočke.
- (2) Podtočke se označuju rednim brojevima ili malim slovima abecede, različito od oznake točke.

(3) Na podtočke iz ovoga članka primjenjuje se pravilo iz članka 31. stavka 3. i članka 32. stavka 3. ovih Pravila.

POGLAVLJE III. JEZIK, STIL I NAČIN PISANJA PROPISA

ODJELJAK A JEZIK I NAZIVLJE (TERMINOLOGIJA) U PROPISU

Opća načela

Članak 35.

(1) Na temelju Ustava Republike Hrvatske u Republici Hrvatskoj u službenoj je uporabi hrvatski jezik i latinično pismo, te je to jezik i pismo na kojem se pišu propisi, a iznimno i na jeziku i pismu nacionalnih manjina kada je to zakonom propisano.

(2) Propis se piše jasnim stilom, jednostavnim riječima te precizno i razvidno izraženim namjerama donositelja propisa.

(3) Nazivlje (terminologija) koje se koristi u propisima mora biti:

- a) jasno
- b) dosljedno
- c) precizno i
- d) potrebno.

Uporaba stranih izraza (tuđica)

Članak 36.

(1) Strani izrazi (tuđice) mogu se koristiti jedino ako u hrvatskom jeziku za takve izraze nema hrvatske riječi koja bi odgovarala smislu, značenju i sadržaju strane riječi (tuđice).

(2) Strani izrazi (tuđice) kada se koriste u propisu stavljaju se u zagradama iza izraza istog značenja na hrvatskom jeziku.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka odnosi se i na izraze na latinskom jeziku.

(4) Upotreba riječi u izričaju žargona, neadekvatnih i nepotrebnih stručnih izraza nije dopuštena, a ako je njihova upotreba neizbježna, treba ih definirati u odredbi o značenju izraza u uvodnim odnosno osnovnim odredbama.

Jasni izričaj (terminologija)

Članak 37.

(1) U propisu se koristi jasan izričaj (terminologija) sa što manje odstupanja od uobičajenog značenja, u odnosu na pravni i stručni smisao.

(2) Korištenje izričaja (terminologije) koji ima dva ili više značenja se izbjegava, a ako to nije moguće, značenje treba definirati u odredbi o značenju izraza u uvodnim odnosno osnovnim odredbama.

Dosljedan izričaj (terminologija)

Članak 38.

(1) U cijelom tekstu propisa upotreba jednog izričaja (terminologije) mora biti dosljedna, vodeći računa i o propisima koji su na snazi u pravnom sustavu.

(2) Kada se izraz upotrijebi u propisu u jednom značenju, mora se u istom značenju koristiti u cijelom tekstu propisa.

Precizni izričaj (terminologija)

Članak 39.

(1) U propisu se koristi precizan dakle određen ili bar odrediv izričaj (terminologija), čije pravne posljedice su nedvojbeno jasne.

(2) Upotrebu uobičajenih, ali nepreciznih odrednica, kao što su: odmah, bez odgađanja, pravovremeno, u pravilu i slično, nužno je u pisanju propisa što je moguće više izbjegavati.

Potreban izričaj (terminologija)

Članak 40.

(1) Upotreba riječi (terminologije, izraza, pojmova i sl.) treba biti jedinstvena s već utvrđenim pravnim značenjem, što znači i to da se istodobno ne koriste sinonimi.

(2) U propisu svaka riječ mora biti upotrijebljena s razlogom, u protivnom propis bez opravdanog razloga postaje duži, a mogućnost pogreške se povećava.

ODJELJAK B STIL I PRAVOPIS U PROPISU

Stil

Članak 41.

Stil pisanja propisa je uvjetovan nomotehničkim pravilima, pravopisom, gramatikom i semantikom jezika u službenoj uporabi.

Pravopis

Članak 42.

- (1) Interpunkcija se mora koristiti u skladu s pravopisnim pravilima kako u konačnici ne bi došlo do pogrešnog tumačenja odredbe.
- (2) Pri podjeli članka ili stavka na podstavke, točke ili podtočke na kraju teksta u podstavku, točki ili podtočki ne stavlja se zarez ili točka sa zarezom.
- (3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka na kraju predzadnjeg podstavka, točke ili podtočke ispred sastavnog (kumulativnog) veznika »i« ne stavlja se zarez ili točka sa zarezom, a isto je kada se koristi rastavni (alternativni) veznik »ili«.
- (4) Kada je nužno propisati da se određeno pravilo primjenjuje i kumulativno i alternativno, može se, iznimno, koristiti i kombinacija veznika »i/ili«.
- (5) Brojevi u propisima pišu se slovima i to zaključno s brojem deset, a od deset na više pišu se znamenkama.
- (6) Iznimno od odredbe stavka 5. ovoga članka pravilo se ne primjenjuje na pisanje datuma, kod kojega se ne piše nula u brojevima do deset, iznosa novca, postotaka, mjernih jedinica i sl., kao ni u tablicama i tarifama.
- (7) U odnosu na pisanje datuma valja naznačiti da se u propisima mjesec ne označuje ni rimskom niti arapskom brojkom, nego se uvijek piše ime mjeseca u genitivu, a godina se piše sa četiri znamenke, s iznimkom kod pisanja godine izdavanja službenog glasila kad se pišu samo zadnje dvije znamenke.
- (8) Za izražavanje uzroka koristi se prijedlog »zbog«, a za izražavanje namjere koristi se prijedlog »radi«.
- (9) Kod korištenja priloga »odnosno« nužno je voditi brigu o prethodnom navođenju subjekata ili radnji jer je moguće njegovo značenje u kumulativnom i alternativnom smislu, bez obzira na to što se tiče svakog subjekta ili radnje.

Navođenje

Članak 43.

- (1) Pozivanje u propisu na dijelove istoga propisa obavlja se navođenjem, i to ako se poziva na odredbu članka istog propisa u obliku: »iz članka x. ovoga Propisa«, a ako se poziva na odredbu istoga članka u obliku: »iz stavka x. ovoga članka«.
- (2) Korištenje izraza kao što su: prethodni, naredni, sljedeći i sl., u svrhu navođenja nije prihvatljivo.
- (3) Nije prihvatljivo upućivati na odredbu koja i sama upućuje na drugu odredbu.
- (4) Iznimno se može u tekstu propisa upućivati na kasniju odredbu istog propisa.

(5) U odredbi kojom se upućuje na drugi propis navodi se puni naziv toga propisa, naziv i broj službenog glasila u kojem je taj propis objavljen, a ako se upućuje na pojedine odredbe toga propisa, tada je nužno navesti i članke i njihove dijelove u kojima su te odredbe sadržane.

(6) Ako se upućuje na propis koji je u međuvremenu izmijenjen odnosno dopunjen, ako je dano vjerodostojno tumačenje, ako je donesena odluka Ustavnoga suda ili ako je utvrđen i objavljen pročišćeni tekst toga propisa, tada je nužno i to navesti, dakako s punim nazivom i brojem službenog glasila u kojem je to objavljeno.

(7) Iznimno od odredbe stavka 5. i 6. ovoga članka radi moguće nepreciznosti ili nedostatnog navođenja kod upućivanja na drugi propis može se koristiti navođenje uopćenog naziva za određenu vrstu propisa iz područja koje se uređuje tim propisom, izričajem kao što je: »zakon kojim se uređuje kazneni postupak«.

Kratice

Članak 44.

(1) U pravilu kratice se ne koriste kod pisanja teksta propisa, pa ni onda kada se koriste riječi kao što su: članak, stavak, podstavak, točka ili kratice u kojima bi se početna slova pojedinačne riječi popratile točkom.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, mogu se koristiti kratice čija je uporaba u propisima ustaljena i koje imaju uobičajeno, općepoznato značenje, kao što su: itd., sl., i dr.

ODJELJAK C GRAMATIKA U PROPISU

Uporaba rodnih imenica

Članak 45.

(1) U propisu se koriste imenice u muškom rodu, a samo iznimno u ženskom rodu, a ako sama priroda sadržaja to zahtijeva i u srednjem rodu.

(2) U smislu stavka 1. ovoga članka važna je mogućnost primjene članka 13. ovih Pravila o određenju značenja rodnih pojmova.

Uporaba jednine

Članak 46.

(1) Pravilna je u propisu uporaba jednine, osim kada to sadržaj zahtijeva, dakle kada je uporaba množine neizbježna.

(2) Nije prihvatljivo alternativno određivanje, dakle u jednini i množini kao što je primjerice: kandidatu (ima).

Uporaba glagola

Članak 47.

Glagoli se u propisu koriste u pravilu u sadašnjem vremenu i u aktivnom obliku.

DIO TREĆI IZMJENE I DOPUNE PROPISA

POGLAVLJE I. IZMJENE I DOPUNE

Kada mijenjati i dopunjavati propis

Članak 48.

(1) Izmjene i dopune propisa vrše se samo propisom iste pravne snage i po istom postupku po kojemu je taj propis donesen.

(2) Izmjenama i dopunama pristupa se kada propis:

a) više nije konzistentan promjenama u pravnom sustavu

b) više ne odgovara promjenama u politici u određenom području društvenoga života

c) ne udovoljava stvarnim potrebama, ili

d) treba mijenjati ili dopunjavati iz drugih opravdanih razloga.

(3) Ako se više od polovine članaka osnovnog propisa mijenja, odnosno dopunjava, potrebno je pristupiti donošenju novoga propisa.

(4) Ako se propis mijenja, odnosno dopunjava, više puta potrebno je pristupiti donošenju novoga propisa, u pravilu nakon treće izmjene, odnosno dopune.

Kako mijenjati i dopunjavati propis

Članak 49.

(1) Izmjenama i dopunama određenog propisa ne može se mijenjati i dopunjavati drugi propis.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka jednim propisom moguće je staviti izvan snage drugi propis, kada se propisom više pravne snage stavlja izvan snage propis niže pravne snage iz istog upravnog područja.

Naziv izmjena i dopuna propisa

Članak 50.

(1) U nazivu propisa o izmjenama i dopunama poziva se u cijelosti na naziv propisa koji se mijenja, odnosno dopunjuje.

(2) Naziv izmjena i dopuna u propisu mora odgovarati njegovu sadržaju, te ako se vrši:

a) samo jedna izmjena ili samo jedna dopuna, propis se naziva »o izmjeni« ili »o dopuni«

b) jedna izmjena i jedna dopuna, propis se naziva »o izmjeni i dopuni«

c) jedna izmjena i više dopuna, propis se naziva »o izmjeni i dopunama«

d) više izmjena i jedna dopuna, propis se naziva »o izmjenama i dopuni« i

e) više izmjena i više dopuna, propis se naziva »o izmjenama i dopunama«.

Pozivanje na osnovni propis

Članak 51.

(1) Kada se vrše izmjene i dopune propisa koji nije ranije izmijenjen odnosno dopunjen, u članku 1. propisa kojim se vrše izmjene i dopune navodi se puni naziv propisa koji se mijenja, odnosno dopunjuje, naziv i broj službenog glasila u kojem je objavljen osnovni tekst i utvrditi oznaku i sadržaj prvog članka koji se mijenja ili dopunjuje, a ostali članci prate redosljed članaka osnovnog teksta.

(2) U članku 1. propisa o izmjeni, odnosno dopuni propisa moguće je utvrditi i izmjenu naziva osnovnog propisa.

(3) Ako se vrše izmjene, odnosno dopune propisa koji je već ranije mijenjan, odnosno dopunjavan tada se pored sadržaja iz stavka 1. ovoga članka navode i brojevi službenog glasila u kojima su objavljene te izmjene i dopune uključujući i:

a) vjerodostojno tumačenje pojedinih odredaba

b) odluku Ustavnog suda na temelju koje je jedna ili više odredaba toga propisa ukinuta, odnosno poništena

c) pročišćeni tekst, ako je utvrđen i izdan i

d) ispravak, ako je dan, jer pogreška u izostanku jednog slova ili suvišnom zarezu može u biti značiti izmjenu smisla odredbe.

(4) Kada se mijenja osnovni tekst propisa tada treba navoditi »ovoga Propisa« kao i u slučaju kada se vrši izmjena, odnosno dopuna već izmijenjenog, odnosno dopunjenog propisa.

(5) Kada se pojedina odredba izmjenjena, odnosno dopuna propisa odnosi na određenu odredbu tog propisa o izmjenama, odnosno dopunama tada pri pozivanju treba navoditi »ovoga Propisa«.

POGLAVLJE II. OBLIK (FORMA)

Oblik (forma) izmjena i brisanja odredaba u propisu

Članak 52.

(1) Izmjenu propisa moguće je vršiti u obliku, odnosno formulacijom koja se odnosi na pojedini članak, neovisno o broju i oblicima njegovih dijelova.

(2) U skladu s odredbom stavka 1. ovoga članka moguće je:

a) ako se mijenja cijeli članak, navođenje: »Članak x. mijenja se i glasi:«

b) ako se mijenja stavak (ili više njih), navođenje: »U članku x. stavak y. mijenja se i glasi:« i

c) ako se mijenja jedna ili više riječi unutar jednog članka, odnosno stavka, navođenje: »U članku x. stavku y. riječi: »a, b, c« zamjenjuju se riječima: »c, d, f«.

(3) Ako se briše neka odredba (članak ili njegov dio) izmjenu je moguće pisati navođenjem:

a) »članak x. briše se«, ako se briše članak

b) »u članku x. stavak y. briše se«, ako se briše stavak i

c) »u članku x. stavku y. riječi: »a, b i c brišu se«, ako se brišu samo pojedine riječi, sklop riječi ili rečenica.

(4) Oblik (forma) navođenja mogućih izmjena i brisanja iz stavka 2. i 3. ovoga članka, odnosno njihova različita oblika primjenjuje se i na druge vrste odredbi odnosno njihove dijelove, kao što su podstavak, točka i podtočka.

Oblik (forma) dopuna dijela propisa

Članak 53.

(1) Propis je moguće dopuniti dodavanjem dijela propisa, primjerice, cijelim dijelom, glavom, poglavljem ili odjeljkom.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka dopunjeni dio označuje se istim brojem kao i prethodni dio iste vrste kojemu se dodaje sljedeće slovo abecednim redom, tako da se navodi, primjerice: »Iza poglavlja III. dodaje se poglavlje III.a sa člancima 86.a do 86.k i naslovima iznad njih (ako ih ima):«.

Oblik (forma) dopune člancima

Članak 54.

(1) Ako se dopuna propisa vrši dodavanjem članka ili više članaka, to se utvrđuje u uvodnoj rečenici, iza čega se navodi tekst toga, odnosno tih članaka, i to na način da se iznad teksta piše riječ: »članak« s odgovarajućim brojem i slovom te naslovom iznad njega, ako ga ima.

(2) U slučaju iz odredbe stavka 1. ovoga članka dodani članak, odnosno članci dobivaju isti redni broj iza kojeg se dodaju i uz taj broj slovo abecednim redoslijedom, primjerice, ako se iza članka 6. dodaju dva članka, piše se: »Iza članka 6. dodaju se članci 6.a i 6.b s naslovima iznad njih (ako ih ima) koji glase:«.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka dodani članci pišu se tako da se ispred oznake prvog od tih članaka stavlja znak navoda, a iza teksta drugog, odnosno posljednjeg, stavlja se znak zatvaranja navoda.

(4) Dodavanje slova istoj brojčanoj oznaci dodanom članku je nužno, jer se na taj način u propisu o izmjenama i dopunama zadržava postojeća numeracija članaka osnovnog propisa.

Oblik (forma) dopune dijela članka

Članak 55.

(1) Ako se u članku iza postojećeg zadnjeg stavka dodaje stavak ili više stavaka, piše se: »Iza stavka x. dodaje se stavak y. koji glasi:«, te se dodaje tekst toga stavka i to između znakova navoda.

(2) Ako se u slučaju iz stavka 1. ovoga članka dodaje stavak između postojećih stavaka piše se: »Iza stavka x. dodaje se novi stavak y. koji glasi:«, ali tada se odredbama članka koji se dopunjuje dodaje stavak koji se piše: »Dosadašnji stavak y. postaje stavak z.«, dakle vrši se renumeracija potonjeg ili potonjih stavaka, a to pravilo se primjenjuje i u slučaju brisanja bilo kojeg stavka prije zadnjega.

(3) Ako se u slučaju iz odredbe stavka 2. ovoga članka vrši njihova izmjena, dopuna ili brisanje, piše se: »U dosadašnjem stavku y. koji postaje stavak z. u podstavku 3. iza riječi: »a« dodaje se riječ: »b«.

(4) Pravila utvrđena u ovome članku primjenjuju se na jednak način na dodavanje podstavaka, točaka i podtočaka.

POGLAVLJE III. OPĆENITO

Jedinstvena pravila za izmjene, dopune i brisanje odredaba ili njihovih dijelova

Osnove

Članak 56.

(1) Prilikom dopune odredaba piše se da se namjeravana dopuna dodaje iza neke odredbe (članka, stavka, podstavka, točke ili podtočke).

(2) Kada se u odredbi vrši izmjena riječi, piše se da se određena riječ »zamjenjuje« drugom riječi, a pogrešno je pisati da se umjesto određene riječi »stavlja« druga riječ.

(3) Kada se u dvije ili više odredaba osnovnog propisa mijenjaju, dopunjuju ili brišu iste riječi, takve izmjene mogu se obuhvatiti jednom odredbom ako se radi o istom poglavlju.

(4) Jednim člankom propisa o izmjenama i dopunama obuhvaća se jedan članak osnovnog propisa.

(5) Iznimno od odredbe stavka 4. ovoga članka moguće je brisati više članaka osnovnog propisa ako se nalaze u:

a) neprekidnom nizu od dva ili tri članka, što se piše: »Članci 1., 2. i 3. brišu se«

b) neprekidnom nizu više od tri članka, što se piše: »Članci od 3. do 10. brišu se«

c) prekinutom nizu više od tri članka, što se piše: »Članci 3., 5., 6. i 9. brišu se«

d) kombinaciji neprekidnog niza i članaka koji nisu u nizu, piše se: »Članci od 3. do 8. i članak 11. brišu se« i

e) kombinaciji brisanja članaka i njihovih dijelova u slučaju iz točke d), piše se: »U članku 2. stavak 2., članku 4. stavku 1. podstavak 3. i članku 6. stavku 3. podstavku 2. točka 5. brišu se«.

(6) Na način utvrđen odredbom stavka 5. ovoga članka brišu se članci koji se nalaze u istom poglavlju, te se na taj način omogućuje da se mijenjaju ili dopunjuju članci koji se po redoslijedu nalaze između odredaba koje se brišu.

Prijelazne i završne odredbe propisa o izmjenama i dopunama propisa

Članak 57.

(1) Prijelazne i završne odredbe propisa o izmjenama i dopunama propisa objedinjuju se u posebno poglavlje ili odjeljak.

(2) Prijelaznim odredbama propisa o izmjenama i dopunama propisa može se propisati obveza usklađivanja nižih propisa koji su doneseni na temelju toga propisa, pri čemu se obvezno utvrđuje rok za usklađivanje i moguće posljedice ako se usklađivanje ne obavi.

(3) Kada se propisom o izmjenama i dopunama propisa utvrđuje obveza donošenja nižeg propisa, nužno je u prijelaznim odredbama ovlaštenoj osobi ili tijelu propisati rok za donošenje toga akta.

DIO ČETVRTI AMANDMANI NA KONAČNI TEKST PRIJEDLOGA

Podnošenje amandmana

Članak 58.

- (1) Amandman je akt kojim se podnosi prijedlog za izmjenu, dopunu ili brisanje određene odredbe propisa ili njezina dijela, u tekstu konačnog prijedloga propisa.
- (2) Amandman mogu podnijeti samo ovlaštenici prava na podnošenje prijedloga propisa, a to su prema hrvatskom pravnom sustavu svaki zastupnik u Hrvatskom saboru, skupina zastupnika ili klub zastupnika, radno tijelo Hrvatskoga sabora i Vlada Republike Hrvatske.
- (3) Amandman može podnijeti podnositelj konačnog prijedloga propisa, i u tom slučaju ako je podnesen do okončanja rasprave o konačnom prijedlogu propisa, tada postaje sastavnim dijelom toga konačnog prijedloga, na koji drugi ovlašteni podnositelji mogu podnijeti amandman.
- (4) Amandman se podnosi u pisanom obliku s obrazloženjem, i to od uvrštavanja određenog propisa za raspravu u dnevni red do zaključenja rasprave o propisu na čije se odredbe podnosi.
- (5) Odredba stavka 2. ovoga članka odnosi se na odgovarajući način i na druge propise koje donose druga predstavnička tijela ovlaštenih subjekata.
- (6) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, ako tako odluči predstavničko tijelo koje donosi propis, može se odrediti dulji rok za podnošenje amandmana, na prijedlog člana predstavničkog tijela ili kada to podnositelj prijedloga propisa zatraži.

Obuhvat amandmana

Članak 59.

- (1) Jednim amandmanom mogu se obuhvatiti sve izmjene, dopune ili brisanje određene odredbe ili njezina dijela koje su sadržane u jednom članku, a može se podnijeti i na naziv propisa.
- (2) Jednim podneskom može se podnijeti više amandmana na više članaka.
- (3) Nije prihvatljivo podnositi amandman na amandman, osim u slučaju iz članka 58. stavka 3. ovih Pravila.

Oblik (forma) amandmana

Članak 60.

- (1) Na oblik (formu) amandmana odnose se sve odredbe ovih Pravila koje su utvrđene za pisanje izmjene i dopune propisa.
- (2) Ako se podnosi više amandmana, oni se označuju rednim odnosno rimskim brojevima, a podnose se prema redoslijedu članaka na koje se odnose.

(3) U podnesku kojim se podnose amandmani u uvodnom dijelu nužno je navesti puni naziv i oznaku konačnog prijedloga propisa te pravnu osnovu koja ovlašćuje podnositelja na mogućnost podnošenja amandmana.

DIO PETI ISPRAVAK PROPISA

Što se može ispraviti

Članak 61.

(1) Ispravkom se propisa ispravljaju pogreške odnosno razlike između potpisanog (proglašenog) i objavljenog teksta propisa.

(2) Ispravkom se ne mogu otklanjati nedostaci uočeni u izvornom tekstu.

(3) Ispravak teksta propisa se može dati tek nakon njegova objavljivanja u službenom glasilu, i to u istom službenom glasilu.

Tko i kako daje ispravak

Članak 62.

(1) Donositelj propisa daje ispravak, i to u jednom od sljedećih brojeva službenog glasila nakon objavljivanja propisa.

(2) Donositelj svojom odlukom ili poslovnikom određuje osobu i službu koja će u njegovo ime dati ispravak.

(3) U ispravku se istodobno navodi pogrešan i ispravljen tekst propisa, mjesto i vrijeme davanja ispravka te ovlaštena osoba za davanje i objavu ispravka.

DIO ŠESTI PROČIŠĆENI TEKST PROPISA

Pročišćeni tekst propisa

Članak 63.

(1) Pročišćeni tekst propisa predstavlja ukupnost važećih odredaba jednog propisa koji je više puta mijenjan i dopunjavan, odnosno mijenjan ili dopunjavan.

(2) Pročišćeni tekst propisa nije propis, on ne stupa na snagu i ne stavlja se izvan snage, a ne može se mijenjati i dopunjavati, odnosno mijenjati ili dopunjavati.

(3) Pročišćeni tekst propisa jest vjerodostojni izvor sadržaja propisa i predstavlja tehničko pomagalo u sagledavanju određene propisane materije na jednom mjestu.

(4) Pročišćeni tekst propisa se utvrđuje u pravilu nakon što su donesene veće i opširnije izmjene i dopune nekog propisa, odnosno nakon određenog broja izmjena i dopuna propisa, kada su ti propisi najmanje tri puta izmjenjeni ili dopunjeni.

Sadržaj pročišćenog teksta propisa

Članak 64.

(1) Pročišćeni tekst propisa obvezno sadržava:

a) uvodni dio

b) naziv propisa s oznakom »pročišćeni tekst« koja se piše u zagradi ispod naziva

c) tekst propisa i

d) prijelazne i završne odredbe svih zakona koji su obuhvaćeni uz naznaku zakona kojemu pripadaju, broja »Narodnih novina« u kojima je objavljen i datum njegova stupanja na snagu, i to sve u posebnoj (zadnjoj) glavi ili poglavlju.

(2) Uvodni dio pročišćenog propisa obvezno sadržava:

a) pravnu osnovu za utvrđivanje pročišćenog teksta toga propisa

b) naziv tijela koje utvrđuje pročišćeni tekst

c) naziv propisa s nazivom i brojevima službenog glasila u kojemu je objavljen osnovni tekst i sve njegove izmijene i dopune uz naznaku dana stupanja na snagu svake od njih, uključujući odluke Ustavnog suda, vjerodostojno tumačenje i ispravke

d) broj sjednice ovlaštenog tijela s datumom utvrđivanja pročišćenog teksta i

e) klasu, urbroj i potpis ovlaštene osobe.

Način utvrđivanja pročišćenog teksta

Članak 65.

(1) Prigodom utvrđivanja pročišćenog teksta propisa obvezno se poštuje struktura i sadržaj te nazivi svih dijelova propisa.

(2) U pročišćenom tekstu propisa ne mogu se mijenjati izrazi, ispravljati pogreške koje nisu ispravljene ispravkom propisa i nije dopušteno dijeliti cjelinu, članke ili njihove dijelove.

(3) U skladu s odredbama stavka 1. i 2. ovoga članka odredbe propisa u pročišćenom tekstu treba sistematizirati po redosljedu koji je njihovim donošenjem odredio donositelj.

(4) U skladu s odredbom stavka 3. ovoga članka u pročišćenom tekstu propisa nije dopušteno mijenjati bročane oznake članaka.

Oblik (forma) utvrđivanja pročišćenog teksta propisa

Članak 66.

- (1) U pročišćenom tekstu ispod svakoga članka koji je izmijenjen ili dopunjen navodi se puni naziv i broj službenog glasila u kojima je izmjena ili dopuna objavljena i datum njezina stupanja na snagu.
- (2) Ako je jedan članak izmijenjen ili dopunjen dva ili više puta, podaci iz stavka 1. ovoga članka navode se kronološkim redoslijedom donošenja.
- (3) Kada se izmjena propisa sastoji u tome da se pojedini članak briše, u pročišćenom tekstu propisa se zadržava njegova brojčana oznaka i naznačuje da je brisan u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.
- (4) Ako se radi o brisanju dijelova članaka (stavka, podstavka, točke i podtočke), u pročišćenom tekstu navodi se njegova brojčana ili druga oznaka i naznačuje da je brisana ta odredba, a ako je propisano da sljedeća odredba dobiva njezino mjesto, to se mora i naznačiti tako da se piše: »stavak x je brisan, a stavak y. postao je stavak x.«.
- (5) Odredba stavka 4. ovoga članka ne smije se primijeniti na članke jer bi se u potpunosti izmijenila struktura i sistematika propisa i u bitnom se otežala primjena propisa.

DIO SEDMI VJERODOSTOJNO TUMAČENJE POJEDINIH ODREDABA PROPISA

Članak 67.

- (1) Vjerodostojno tumačenje pojedinih odredaba propisa, kada je davanje vjerodostojnog tumačenja u pravnom sustavu Republike Hrvatske propisano, daje ili ne daje donositelj toga propisa.
- (2) Vjerodostojno tumačenje ima jednaku pravnu snagu kao i propis za čiju se pojedinu odredbu ono daje.
- (3) Vjerodostojno tumačenje ima pravnu snagu od dana stupanja na snagu propisa za čiju se odredbu ono daje.
- (4) Vjerodostojno tumačenje mora biti nedvojbeno, sažeto i izričito te u pravilu sadržano u jednoj rečenici kojom se razrješuje dvojba ili različito tumačenje u primjeni.

DIO OSMI ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 68.

Objašnjenja i tumačenja ovih Pravila daje Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora.

Članak 69.

Ova Pravila objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupaju na snagu 1. rujna 2015.

Klasa: 011-01/15-01/01

Zagreb, 19. lipnja 2015.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga
sabora
Josip Leko, v. r.